

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 136/25

Luxembourg, 11. november 2025

Sodba Sodišča v zadevi C-19/23 | Danska/Parlament in Svet (Ustrezne minimalne plače)

Sodišče je potrdilo veljavnost velikega dela Direktive o ustreznih minimalnih plačah v Evropski uniji

Za nična pa je razglasilo določbo, v kateri so naštet merila, ki jih morajo države članice, v katerih obstajajo zakonsko določene minimalne plače, obvezno upoštevati pri določanju in usklajevanju teh plač, ter pravilo, ki preprečuje znižanje teh plač, kadar so predmet samodejne indeksacije

Danska je pri Sodišču vložila tožbo, s katero je predlagala razglasitev ničnosti Direktive o ustreznih minimalnih plačah v Evropski uniji v celoti. Med drugim meni, da ta direktiva krši razdelitev pristojnosti med Unijo in državami članicami, ker naj bi neposredno posegala v določanje plač v Uniji in v pravico združevanja, ki naj bi bila v skladu s Pogodbama v nacionalni pristojnosti. Sodišče je Danski pritrdilo le delno. Tako poseganje je ugotovilo za dve določbi Direktive, ki sta namenjeni državam članicam, v katerih obstajajo zakonsko določene minimalne plače, in ki se nanašata na določanje in usklajevanje teh plač. Sodišče je glede preostalega zavrnilo tožbo Danske in tako potrdilo veljavnost velikega dela zadevne direktive.

Zakonodajalec Unije, in sicer Evropski parlament in Svet, je 19. oktobra 2022 sprejel Direktivo o minimalnih plačah v Evropski uniji.¹ Ta direktiva za izboljšanje življenjskih in delovnih pogojev v Uniji določa okvir, ki se med drugim nanaša na zagotovitev ustreznosti zakonsko določenih minimalnih plač v državah članicah, v katerih te obstajajo, in spodbujanje kolektivnih pogajanj za določitev plač.

Danska² je pri Sodišču vložila tožbo za razglasitev ničnosti te direktive v celoti.³

Danska trdi, da Direktiva ne upošteva razdelitve pristojnosti med Unijo in državami članicami, ker neposredno posega v določanje plač v Uniji in v pravico združevanja, ki v skladu s Pogodbama,⁴ nista v pristojnosti Unije.

Sodišče je ugotovilo, da **izključitev pristojnosti Unije, ki jo določata Pogodbi na obeh zadevnih področjih, ne zajema vseh vprašanj, ki so kakorkoli povezana s plačo ali pravico združevanja**. Prav tako ne zajema vseh ukrepov, ki bi v praksi vplivali na višino plač ali imeli posledice zanjo. V nasprotnem primeru bi bila nekaterim pristojnostim, dodeljenim Uniji za podporo in dopolnitev ukrepov držav članic na področju delovnih pogojev,⁵ odvzeta vsebina. **Izključitev pristojnosti tako velja le za neposredno poseganje prava Unije v določanje plač in v pravico združevanja.**

Sodišče je po preučitvi namena in vsebine Direktive **tako poseganje ugotovilo le v dveh konkretnih primerih.**

Na prvem mestu, Direktiva državam članicam, v katerih obstajajo zakonsko določene minimalne plače, nalaga merila,⁶ ki jih je treba upoštevati v postopkih za določanje in usklajevanje teh plač. S tem **Direktiva usklajuje del sestavnih delov zakonsko določenih minimalnih plač in posledično neposredno posega v določanje plač.**

Na drugem mestu, enako velja za **pravilo, ki preprečuje znižanje** zakonsko določenih minimalnih plač,⁷ kadar nacionalna zakonodaja določa samodejni mehanizem indeksacije teh plač.

Posledično je **Sodišče razglasilo ničnost določb Direktive, ki vključujejo to neposredno poseganje prava Unije v določanje plač in** ki zato ne spadajo v zakonodajno pristojnost Unije. V preostalem je tožbo Danske zavrnilo.

Natančneje, Sodišče je ugotovilo, da **Direktiva ne vključuje neposrednega poseganja prava Unije v pravico združevanja**. Do te ugotovitve je Sodišče prišlo zlasti v zvezi z določbo Direktive o „spodbujanju kolektivnih pogajanj o določanju plač“, med drugim zato, ker ta določba državam članicam ne nalaga, da morajo večjemu številu delavcev predpisati vključitev v sindikat. Sodišče je prav tako zavrnilo tožbeni razlog Danske, ki se nanaša na to, da naj bi bila Direktiva sprejeta na **napačni pravni podlagi**.⁸

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničn. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Direktiva \(EU\) 2022/2041](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o ustreznih minimalnih plačah v Evropski uniji.

² Ob podpori Švedske.

³ Danska je podredno predlagala razglasitev ničnosti člena 4(1)(d) in/ali člena 4(2) Direktive, ki se nanašata na spodbujanje kolektivnih pogajanj za določitev plač. Po mnenju Danske ta člena prav tako posegata v pristojnosti držav članic.

⁴ Člen 153(5) PDEU.

⁵ V skladu s členom 153(1)(b) PDEU.

⁶ V skladu s členom 5(2) Direktive ta merila vključujejo vsaj kupno moč zakonsko določenih minimalnih plač ob upoštevanju življenjskih stroškov, splošno raven plač in njihovo porazdelitev, stopnjo rasti plač ter dolgoročne nacionalne ravni in gibanje produktivnosti.

⁷ Člen 5(3) Direktive.

⁸ Danska je v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti Direktive v celoti navedla tudi, da ta direktiva, čeprav njen predmet spada v pristojnost Unije, ni bila sprejeta na ustrezni pravni podlagi. Ker se nanaša tudi na zastopanje in kolektivno obrambo interesov delavcev in delodajalcev, naj bi jo moral Svet sprejeti soglasno, sprejeta pa je bila s kvalificirano večino.